

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 65.

W NIEDZIELĘ DNIA 15 SIERPNIA 1802

Z Wiednia d. 7. Sierpnia.

J. C. K. M. raczył umieszczonemu przy C. K. cyrkule Styyskiem w Marburgu Józefa, barona de Ottenfels - Gschwind godnością aktualnego C. K. podkomorzego naytąskawiey zaszczyścić.

Naywyższym dekretem pod d. 27 Lipca r. b. raczył J. C. K. M. officyalistę przy C. K. nadworney woyskowej buchhalteryi Karola Filipa Kühler, który na powszechnym zgromadzeniu Kr. Węg. towarzystwa żeglugi iednomyślnie dyrektorem tegoż towarzystwa obrany został, nie tylko na jego prozbę od obowiązkow teyże buchhalteryi uwolnić, ale nadto przez wzgląd na jego 19 letnią służbę, radcą nadworney buchhalteryi z uwolnieniem od tasy naytąskawiey mianować.

J. C. K. M. raczył naywyższym swoim patentem pod d. 9 Lipca r. b. miasto Tryest z powodu, ażeby handlowe interesa nie cierpiały uszczerbku, wyiąć z pod rozrządzenia patentu pod d. 31 Stycznia w r. przeszłym dla całej Monarchii wydanego, iż dobra stojące i ruchome na trzecim nawet terminie licytacji nie mogą być niżey szacunku sprzedane. Tak więc nadal wszystkie w tym mieście rzeczy i jego powiecie na trzecim terminie licytacji będą mogły być niżey tasy sprzedawane.

Królowa Jmć Neapolitańska w podróży swoiey do Neapolu przybyła d. 31 p. m. w nocy do Gratzu, i wypocząwszy godzinę teyże samey nocy w dalszą puściła się drogę. Gubernator krajowy hrabia de Welsburg-Reitenau wyjechał był na przeciw niey do Maria - Cel, a kommanderuiący jeuerat F. Z. M. hrabia Sztaray z całą Jeneralnością mieli honor ią powitać. Noc była nader burzliwa, lecz Królowa Jmć wcale się tem od podróży nie odstręczyła. Dla ułatwienia ile możności podczas tak ciemney nocy podróży, rozstawione zostały daleko za Gratz po gościncu rozpalone pochodnie, mieszkańcy zaś dla okazania swego uszanowania po oświecali swoje domy po ulicach i przedmieściach, którądy Królowa Jmć przejeżdżała. — D. 1 Sierpnia przybyła Królowa Jmć w dobrym zdrowiu do Marburga. W Leidersberg czekał na nią podpółkownik i officyerowie mieyskiego korpusu, a w mieście cały korpus mieyski, rownie iak woysko z Gratz na ten koniec przysłane, przyymowało ią w paradzie. Witął ią przy wystrzale moździerzy i muzyce hrabia Brandis, urzędnicy cyrkutowi, officyerowie i magistrat. Wyśia dła w zamku u hrabiego Brandis; po południu odwiedziła zamkowy kościół, a w wieczor znajdowała się z całą Nayiaśnieyszą familią na

operze; teatr z powodu iey przybycia był oświecony, i od licznie zgromadzonych widzów okrzykami radości była przyjęta. Zmordowana podróżą udała się z teatru na spacerunek. Miasto całe pomimo rzęśłego deszczu było oświecone; zamek hrabiego Brandis, ratusz i kolonny na rynku stojące celowały w tey illuminacyi. D. 2 w pół do piątej zrana udała się w dalszą podróż do Tryestu.

Z Brynu d. 6. Sierpnia.

Listy od granic tureckich pod d. 29 p. m. donoszą, że w Konstantynopolu wstrzymano ieszcze osadzenie baszoftwa Belgradu, i chcą się wprzód dowiedzieć iak się sprawuje rząd dotychczasowy.

Belgradzanie podchlebiają sobie ieszcze, że Pasma Oglu wspierać ich będzie; ale ten zupełnie Wołochy opuścił, i miał już nawet negocyacye z Portą rozpocząć. Poźniejszye iednak doniesienia mówią, że ieszcze większa część Wołoszczyzny iego woyskiem jest obsadzona, a główna iego kwatery d. 20 Lipca była w Kraiowy.

Listy z Konstantynopola pod d. 30 Czerwca donoszą, że Osman Giorgi aczkolwiek już zaprzyściągł posłuszeństwo Porcie, woysk iednak ieszcze nie rozpuścił, dla tego kapitan basza nieprzełtaie miec na niego oka.

Z Londynu d. 27. Lipca.

Lord Nelson i z lordostwem Hamiltonami bawiteraz w Oxfordzie, które miasto zaszczyściło go swoim obywatelstwem wżłotyim pokrowcu, a akademia tytułem doktora prawa. Nelson z tego powodu obdarzył upominkami ięńców w Oxfordzie będących.

Z rozrządzeń które margrabia Wellesley w wschodnich Indyach poczyuł, zdaie się że on do Anglii powroci. Kompania wschodnio-indyyska nie jest kontenta z arbitralności iego rozrządzeń, a nasze dzienniki mianują już ię-

go tymczasowym następcą Pana Barłowa bywszego sekretarza przy naywyższym sądzie w Indyach, a potem aktualnym wielk orzadzczą indyyskim ma bydz lord Castreagh, który niedawno wszedł do dyrektoryatu indyyskiego, ażeby nabrał potrzebnych światel w interesach tych kraioy.

W Indyach wschodnich stracono wielu Indyanow którzy się znajdowali w woysku Raia Pyche. Dla mieszkańców Karnatyku, którzy broń swolą rządowi wydali ogłoszona została zupełna amnestya.

Gubernator Ceylanu P. North dla zapobieżenia ukradkowemu handłowi nakazał, ażeby nietylko wszystkie okręty bawiące się takowym handlem konfiskowano, ale nadto współnicy onych aresztowani byli.

Półkownik Hill w swolęy wiosce Stawkstone rozpiął turecki namiot, który z Egiptu przywiozł. Należał on niegdys do Murada beya; w bitwie pod piramidami zdobyli go Francuzi, a na tych w czasie wzięcia Kairu Anglicy; pod nim nakoniec ugoda w El-Arish podpisana była.

Mieszkańcy tu konsul amerykański Erving ogłosił wszystkim kupcom, że Cesarz marokański wydał Ameryce wojnę.

Kapitan Deville, który oskarżony o współnictwo z autorami piekielney maszyny siedział przez kwartał w Templu, za wstawieniem się naszego posła uwolniony przybył do Londynu.

Na początku tegoroczney wiosny wystąpiła Rzplta amerykańska do Chin i Indyj wschodnich więcey 200 kupieckich okrętow.

Niedawno u nas po wielu mieyscach spadły śniegi.

P. Fox w krotce do Spa na kąpiele wieżdza.

P. Calonne wkrótce tu jest z Paryża spoziewany.

W Jamaice zostanie tylko I liniowy okręt, 6 fregat i 6 sloopow.

Admirał Saumarez przybył z Gibraltaru do Portsmouth na okręcie liniowym Cezar o 80 armatach.

Na małych statkach z Portugalii powracających przybyło kilka oddziałow rozpuszczonego korpusu emigrantow, który dawniej był w portugalskiej służbie.

Obiory parlamentowe w Dublinie zaczęły się z naywiększą spokojnością, ponieważ szeryfowie obowiązali każdego kandydata do złożenia 3000 f. szt. jako porękoymi za utrzymanie spokojności publicznej.

Dwor lisboński już otworzył w Amsterdamie pożyczkę na swoje kleynoty. Te pieniądze są przeznaczone na zapłacenie Francyi sumy przyrzeczonych traktatem.

Dnia 30. Lipca.

Kupcy kompanii tureckiej czyli lewanckiej zapytali się lorda Hawkesburego czyli w terażniejszych rozruchach i projektach względem Turczach handel ich niepodlega niebezpieczeństwu? Prośli oraz o 2 liniowe okręty dla uwiecznienia własności angielskiej w przypadku powstania się buntownikom tureckim. Lord Hawkesbury zapewnia, że nie ma przyczyny obawiania się o własność angielską w Turcyi, obiecał przytem wyrobic u admiralicyi wysłanie zech fregat dla zastony tańszego handlu, po nieważ tam zawsze 2 wojenne okręty utrzymywane były. Daley lord Hawkesbury oświadczył, że ministeryum angielskie nie ma żadney przyczyny obawiania się o narażenie całości państwa tureckich. Co się zaś tycze umowy rządu francuzkiego z tureckim względem wolnego handlu na morzu czarnym, po-

wiedział, że rząd o tem niewie, a gdyby nawet stanął podobny traktat, tedy kupcy francuzcy nie mogą zyskać takowych przywilejow, któreby razem nie służyły i kupcom angielskim.

Główny sztab woysk angielskich wydał d. 7 t. m. zalecenie względem urlopowanych żołnierzy, ażeby się ich większa część zawsze przy regimentach znajdowała, a żaden się officyer bez pozwolenia królewskiego na wieś nie oddalał.

Z Indyy wschodnich donoszą, że jenerał maior Campbell wziął szturmem twierdzę Tirmakull; treść listu tego jener: następująca: "W 30 minutach po zaczęciu szturmego zdobyliśmy, twierdzę ponieważ buntownicy opuścili sztańce i schronili się do domow w których się nieco bronili. Wielu zginęło a reszta rozproszonych nieuydzie przed ściganiem naszej iazdy. Woyska nasze ochroniły kobiety i dzieci i tylko 2 niewiaśł przypadkiem zginęło. Niewieluśmy stracili w rannych, a nic w zabitych. Killendara turmakulskiego powieszono. Kobiutom, dzieciom i rannym powstańcom których w twierdzy znaleziono, pozwoliłem udadź się gdzie zechcą. Postanowiłem rozburzyć twierdzę; może ten przykład spokojność przywroci w prowincyi Adoni. Dan w obozie pod Tirmakulem d. 1. Stycznia 1802.

Admirał batawski de Winter przybył na brzegi afrykańskie dla zawarcia traktatu z barbarzycczykami.

Z Berna d. 22. Lipca.

Nowo zaprowadzony rząd nasz wydał odezwę następującą:

Rada wykonawcza Rzepltey helweckiej do ludu helweckiego. "Obywatele Helwecyi! Rząd francuzki użycie waszey niepodległości potwierdza i w zakład swego dnia w...

całku oświadcza, iż skłonnym jest do cofnięcia woysk swoich z Helwecyi. Rada wykonawcza nie wahała się przyjąć tey ofiary. Wielki ten czyn sprawiedliwości z strony pierwszego konsula Rzeplitey francuzkiej powinien wzbudzić całą waszą wdzięczność. Powinien dać wam uczuć to wszystko, co winni jesteście naprawiający polityce sprzymierzeńca tak wspaniałego! Bez niego, bez woysk, które was teraz opuszczają byłibyście jeszcze wystawieni na łup wszystkich zdrożności anarchii. Maitema on, iż teraz może wam ulżyć ciężarów, któremi potrzeba utrzymywania obcego woyska znagłała nas obciążyć. Rolnictwo, handel, przemysł, mają na nowo zakwitnąć pod cieniem pokoju. Obywateł zbierać będzie ich owoce bez podziału, gdyż dostarczać na utrzywywanie rządu narodowego przez ustawę zaprowadzonego, dla nadania należnego szacunku ustawom i zapewnienia każdego własności, za podział uważanym być nie może. Oysiąc rodziny powracający w wieczor do domu, słodko wspomni sobie, że dom ten procz dzieci jego nikogo więcej nie mieści. Każdy Szwaycar samemu tylko Szwaycarami widzieć się będzie otoczonym. Lecz nadewszystko cofnięcie woysk zagranicznych powinno napętnić was radością; was, którzyście przeniknieni byli boleścią widząc tę ziemię przez chwalebne bitwy naszych przodków wstawioną, stającą się miejscem boiu mocarstw sąsiedzkich; was, którzyście ięczeli myśląc, że nie masz więcej u nas wolności narodowej dosyć mocney do nakazania milczenia fakyom, ani rządu, któryby sam przez siebie utrzymać się zdołał! Cieszcie się: dajcie wstęp do serc waszych ufności. Niepodległość waszey oyczyzny uznana przymierzem lunewilskim przez czyn terażniejszy jest stwierdzoną. Helwecya odradza

się swoim zwyczajom, swojej dawniejszey wolności; lecz słuchajcie pod iakimi warunkami możecie się cieszyć dobrodziejstwem niepodległości i iakie obowiązki usłono rządu francuzkiego i waszego własnego rządu kładzie na was. Nakazują wam pokoy i zgodę; wyciągają po was ofiary wszystkich waszych żalów, wszystkich nadziei, wszystkich chęci niezgodnych z terażniejszym rzeczy porządkiem. Chcą wyraźnie aby konstytucya i rząd przez nią zaprowadzony był punktem waszego pojednoczenia; ponieważ jedynie tylko podług konstytucyi i przez rząd wolność i niepodległość mogą być zachowane, wspierając i utrzymując je możecie zostać narodem; opuszczając zaś musielibyście zginąć. Konstytucya i rząd chcą aby sprawy wszelkiego przedsięwzięcia przeciw niniejszemu rzeczy porządkowi przykładnie karani byli; tenże sam jest zamiar pierwszego konsula, który przy cofnięciu woysk swoich okazał; oświadczył on radzie wykonawczej, iż zawsze tego sprzymierzeńcy znajdą go gotowego do dania pomocy.

Obywatele Helwecyi! Między rządami Europy zawarty został układ w celu zachowania pokoju, porządku i zasad utrzymujących każde polityczne towarzystwo. Dosyć długo Szwaycarya przez swoje zamieszki i kłótnie niespokojnością nabawiła zagraniczne mocarstwa, jeżeliby teraz, gdy też mocarstwa losem iey zatrudnić się zdają, pokazały się u nas zamieszki nieodmiennie spodziewaćbyśmy się mogli, iż też mocarstwa dla własnego swojego bezpieczeństwa obrocą broń swoją przeciw nam. Oświadczamy wam tu, iż iako wykonawcy i zaręczyciele życzenia ludu uswięconego konstytucyą, musielismy przyrzec rządowi francuzkiemu, iż pokoy i spokojność nie zostaną naruszone w Helwecyi. Roztropność

w radzie, spieszność w wykonaniu, stałość i żądny niebezpieczeństwem nieugięta, sprawiedliwość względem wszystkich, prędką surowość przeciw fakeyonistom i burzycielom spokojności publicznej; te są i te zawsze będą prawidła naszego postępowania. Dan w Bernie d. 20 Lipca 1802. Landmann, prezydent rady wykonawczej *Doller*, jeneralny sekretarz *Mujsor*.

Senat dopełniony został przez mianowanie do trzech miejsc w tonie tego wakujących obywatelów Jozefa Meinrad, Suter z Schwitz prefekta tamtejszego kantonu, Franciszka Ignacego von Flue z Saxlen bywszego prawodawcę i Jozefa Jana Chrzeciela Franzoni z Locarno prefekta kantonu Legano. Rada wykonawcza posłała na dniu wczorajszym do senatu poselstwo w celu zachęcenia go do wydania nowej amnestyi dla zbiegłych, a oraz oznaczenia nagrody dla agentów policyi i innych osób donoszących tych, którzy z dobrodziejstwa tego korzystać nie chcą. Rada środek ten proponie z powodów, że poprzedniczo ogłoszone amnestye mało miały skutku, tudzież, że potrzeba jest powiększenia regularnego woyska w sposobie jak najmniej kosztownym dla Rzepltej, niemniej z powodu zagrożenia przez rząd francuzki rozpuszczenia 3. polbrygad helweckich jeżeli nie będą zupełnie dopełnione na dzień 1 Vendemiaire w roku II.

Dowiadujemy się z Schwitz, iż trzy małe kantony myślą prosić Francyi aby ich za niepodległe uznała. — Z drugiej strony piszą z Walezyi, iż bezustannie wymuszają na różnych gromadach tego kraju podpisy za przyłączeniem do Francyi.

Xiążę następcą Meklemburga na d. 19 wyjechał do Alpow.

Z Stuttgardu d. 28. Lipca.

Baron Steuben tajny radca i minister pełnomocny Landgrafa Helsen-Kafselskiego przy

dworze Francuzkimi, mianowany został od naszego Xiącia ministrem pełnomocnym przy tymże rządzie.

Dnia 18 b. m. odprawiły się zaręczyny między Xiążniczką Fryderyką Oettingen Wallerstein i Xiążciem Lambert.

Z Neapolu d. 8. Lipca.

Krol Jmć przed opuszczeniem Sycyli oddał rząd tego kraju arcy biskupowi palermskiemu Pignatelli. Mianowanie to oznajmione było deputacyi stanów Sycylii listem następującym: J. K. Mość mając zamiar oddać się z tego krolestwa raczył tymczasowo mianować, poki zaprowadzony nie będzie nowy kształt rządu i niestająca izba krolewska, Xiądza Dominika Pignatelli arcy biskupa tutejszej stolicy prezydentem i jeneralnym kapitanem tego krolestwa i wysp do niego należących z wszystkimi zaszczytami, władzą, i prerogatywami iakich używali inni prezydenci tego poprzednicy. Uwiadomiam Was z rozkazu Krolewskiego o tem mianowaniu dla waszej wiadomości i przyzwolitego tego użycia. W Palermno d. 15 Czerwca 1802.

Podp: *Franciszek Seratti.*

Kawaler Forrigueri na swoim urządzie sekretarza stanu potwierdzonym został; Krol Jmć mianował go oraz superintendentem żeglugi i woyny. — Dyrektor Jozef Zarlo na urząd sekretarza stanu posunięty został.

Pozawczoray z powodu dnia narodzin Maryi Izabelli Infantki Hiszpańskiej przyszły małżonki naszego Xcia następcy odprawiła się u dworu gala. Nasz minister w Madrycie Xżę St. Teodero miał tegoż dnia prosić uroczyscie o tę Xżniczkę dla Xcia następcy. Na wyjazd Króla Jmć Hiszpańskiego do Barcellona, gdzie się wesele odprawi, dzień 12 Sierpnia jest przeznaczony. J. K. M. zatrzyma się w Saragossie aż do d. 2 Września a d. II t. m. stanie w Barcellona. Nie wiemy jeszcze kiedy nasi Królestwo Jmć wyjadą do Barcellona;

zdkie się iż dzień ich wyjazdu dopiero po przybyciu Królowej Jmć z Niemczech oznaczony będzie.

Z Aszafenburga d. 26. Lipca.

Dnia wczorajszego zaraz po zgonie naszego pana zamknięto bramy, a pierwszy minister baron Albini wyprawił jako najspieszniej gońca do nowego elektora. Gwardyom i innym wojskom oznajmiono śmierć Xięcia, a nowemu elektorowi Karolowi Teodorowi przyśleć złożyć nakazano. Potem do kollegiów krajowych wydano reskrypt z uwiadomieniem o śmierci Xięcia i zachęceniem do posłuszeństwa i gorliwości w usługach dla nowego pana. Nowy Elektor z domu baron Dahlberg urodził się dnia 8 Lutego 1744, d. 5 Czerwca 1787 został koadiutorem mogunckim, d. 18 t. m. i r. koadiutorem wormaceńskim, a 18 Czerwca 1788 koadiutorem konstancyeńskim, którego biskupstwa rządu objął w Grudniu 1799. W krótcie jest on tu z Mürsburga spodziewany.

Od brzegow Menu d. 27. Lipca.

Śmierć elektora mogunckiego sprawi nowe odmiany w wynadgrozzeniach. Tak dwaj elektorowie duchowni nie dożyli ukończenia sprawy pokoju.

Opat Ottobeuerski Honoratus niedożył sekularyzacyi swojego opactwa, umarł d. 18 t. m. w roku 69 życia, a 15 panowania swojego. Kapituła chce zaraz przystąpić do obrania nowego opata. Pomiędzy zamianami, które po ukończeniu wynadgrozzeń nastąpić mają, wymieniają szczegolnie zamianę Xięstwa bergeńskiego za biskupstwo fuldeńskie, a kraju erfurskiego za część Łuzacyi.

Gazety rzeskie mówią, że Krol Jmć Pruski ziedzie w Wrześniu do Drezna dla przypatrzenia się rewii, i widzenia się z Elektorem Saskim.

Tajny konsyliarz pruski Sobie odebrał wiadomość o zbieżeniu udać się d. 3 Sierpnia

do Monasteru dla zapieczętowania tamecznych archiwów. Radca rządowy Engel został przywołany z Mörsu dla objęcia na rzecz korony pruskiej krajow elteńskiego, esseńskiego i werdeńskiego.

W Bruxelli już przygotowują gościnnią (hotel) d'Angleterre dla Bonapartego.

Gazeta Hawrska mówi, że na Gwadelupie zginęło 10,000 czarnych, i więcej niż 100 plantacyy spalono.

Z Madrytu d. 30. Czerwca.

Nasze nieporozumienia z regencyą Algierską szcześliwie przymierzem pokoju na d. 15 t. m. zawartym ukończone zostały. W krótcie podobneż przymierze z regencyą tunetańską zawarte będzie.

Dwa regimenta emigrantow francuzkich będących na żołdzie angielskim, które znajdowały się w Portugalii, państwo to opuściły.

Z Paryża d. 26. Lipca.

Jenerał Decaen dowodzący wyprawą do Indyy wschodnich dla objęcia tam naszych posiadłości, niewezmie więcej woyska z sobą nad jedną półbrygadę. Wylądnie naprzod do wyspy francuzkiej, ale tam żadnych odmian nie przedsięwzmie. Jego czynności rozpoczyna się dopiero w Pondyszerach.

Kontra admirał Ganteaume został morskim prefektem w 6tym okręgu, a wielu innych zasłużonych mężow w innych okręgach.

Przedają tu teraz portret jenerała Toussainta w ubiorze jeneralskim z podpisem *Toussaint en general ne fait pas de miracles* (to dwoiako tłumaczyć można raz: Toussaint jako jenerał nie zrobił cudow. Drugi raz: "Święty nawet na czele woyska cudow nie robi.) W opisie życia Toussainta czytamy: Od roku 1760 do 1774 był woźnicą u P. de Noe, który go miał za poczciwego, ale nie za cudow-

nika. Gdy w czasie rewolucyi ziednał sobie wielkie zaufanie, napisał do dawnego swojego Pana zapraszając go do St. Domingo i obiecując mu tam znaczenie i majątek, ale P. de Noe nie dowierzał swemu woźnicy i zaproszenia nie przyjął.

Stawny poeta Abbé Delille, autor poematów, ogrody, rolnictwo francuzkie i tłumacz wielu dzieł, miał w Londynie zaślubić pannę Vaudechamp, która z nim w czasie niebytności jego we Francyi wszędzie iędziała.

Zwalony podczas rewolucyi nadgrobek Pani Maintenon w St. Cyr na nowo wystawiono.

Monitor przywodzi następujący wypis z dziennika: *Le Nouvelliste des Iles de France et de la Reunion* z numeru 8 d. 25 *Plusiose* r. X.

"Kapitan Ingepol komendant amerykańskiego okrętu Charlotte, który z Chia przybył, donosi że na wyspie Sandwich dowiedział się, że przed rewolucyą przybył tam okręt francuzki z Brestu, który do odnogi Comsherv pod 53 stopniem i 13 minutą szerokości północney na przeciwko zatoki Englefield zawinął. Nazwisko tego okrętu było Królowa Karolina. Miał on wielu chorych i od wyspiarzów w momencie zwinienia żagli napadnięty został. Wszystkich na okręcie wycięto i o dalszym jego losie nie wiadomo. Dodają, że wyspiarze natychmiast okręt rozebrali. Domyślają się, że ten okręt mógł być Pana la Peyrouse albo jego flotyli.

Do Bordeaux zawinął okręt z Gwadelupy po 33 dniowej podróży, który dla pogłoski opanowaniu na tej osadzie chorób epidemicznych musi na wyspie Patyras 8dniową kwarantanę odbyć, chociaż złożone za świadectwa dowodzą że wszyscy ludzie na okręcie są zdrowi.

Jenerał Murat w krótkce ze swoją małżonką do Florencyi wyjedzie.

W Bruxelli piękny kościół, który zrazu na świątynię rozumu, a potem na świątynię ustaw był przemieniony powrocono teraz katolikom, i zamiast czapki wolności znowu się na wierzchu kościoła krzyż wznosi.

Dzisiejszy Monitor donosi, że rzemieślnicy niepowinni wierzyć pogłoskom o zawarciu traktatu handlowego z Anglią, i że nie tak nie interesuje rząd iak zakwitnienie rękodzieł i rzemioł naszych.

Wojska francuzkie odebrały rozkaz opuścić Helwecyą. Tak więc uzupełniły się życzenia tego ludu, który już dawno wzdychał do niepodległości. Ob. Stapfer oświadczył naszemu ministrowi, iak dalece wspaniałe postępowanie naszej Rzepltey przeymuje wdzięcznością naród helwecki.

Ob. Barthelemy został obrany prezydentem senatu.

Dzisiejszy Monitor przywodzi odezwę jenerała Riszpansa do Gwadelupianow, w której między innymi znajduje się myśl następująca:— "Powaga rządu francuzkiego, już jest od wszystkich narodow i krolow uznana. Wojska, które przybyły ze mną, składają część bohaterow, na których zwycięztwie i podległości wznosił się dzień 18 Brumairs. Ludzie kolorowi nie mają żadnego powodu do opierania się osobom, którym rząd francuzki zawiadownictwo Gwadelupy zawierzył. Dawne przestępstwą pokryje amnestya, a dotychczasowa wolność w całej swojej mocy zostaie.

Dnia 27. Lipca.

Dzisiejszy Monitor zawiera, co następuje:

"Przybyła z St. Domingo do Brestu fregata przywiozła zaspokajające wiadomości. Choroby strasznie pustoszące wyspę już nieco usłaią; czarni południowej i zachodniej części wyspy zupełnie broń złożyli, co wkrótce i w północnej części nastąpi. Jenerał dywizyi Debelle na początku Czerwca padł ofiarą choroby.

Rzepłta straciła w nim jenera, który się we wszystkich kampaniach szczególniejszem męstwem lecił. Miasto Kap z nadzwyczajną szybkością się odbudowuje. Jenerałny zawiadowca Leclerc zniósł wszystkie opłaty od narodowych towarów. Nowo urządzoni żandarmowie już pełnią swoją służbę. Od 2ch miesięcy o żadnym zaboystwie nie słychac. Więcej niż połowę czarnych, którzy się do woysk naszych wcielili, odesłano do uprawy roli. Druga część z najwierniejszych żołnierzy złożona, na zawsze się do woysk naszych wcieliła, na który koniec jenerał Leclerc przy każdej półbrygadzie 4ty batalion utworzył. Ta piękna osada szybkim krokiem do zakwitnienia spieszy. Jeszcze kilka miesięcy, a życie nasze względem St. Domingo zostanę uiszczone. — Dowody względem zdraycznych układów Tousseinta z wszech stron przybywały. Czekał on tylko pory, w którejby Leklerka przymusiły choroby na wyspę Tortue się udać. Dessalines i Christoph pierwszy o jego zamysłach donieśli. Leclerc chwali tych dwóch czarnych jenerałów. Wyrządzili oni wiele złego, ale jeśli ich sprawowanie się będzie ciągle dobrem, tedy łaska ludu francuzkiego niemająca granic, może zapomnieć przeszłości. Postępki jenerałów Clervaux i Laplana jeszcze godniejsze pochwały. Z pokazaniem się Francuzów złączyli się z nimi, a pierwszy konsul potwierdził ich na jeneralskim stopniu. Leclerc pokazuje się zawsze pracowitym, pełnym wojskowych i politycznych talentów. W kwiecie wieku już go liczą w rzędzie tych mężów, których los przeznaczył do największych przysług oyczyźnie. — Konkordata została z przywoitą okazałością na St. Domingo ogłoszona. — Wszyscy mieszkający osady jednoczą się na nowo z swym macierzyńskim krajem.

Czytamy jeszcze w M. nitorze następujący list z Neapolu pod d. 12 Lipca:

"Dey Algierski zamysła prawie całej Europie wydać wojnę. Chce się on najszybciej mierzyć z Francją, Anglią i Hiszpanią. Zabranie portugalskiej fregaty i wrócenie zdądujących się na niej 312 ludzi do katuszy, wszystkie tan rozgrzało panuzgi. Dey mający się za nayszybszego z panujących nad światem, żadnych niekładzie granic swojej zuchwatości. Gdy z konwendentow i agenta angielskiego nayobelżywiej traktował, rzekł na-

koniec: "Bog mię osadził na tronie Algieru dla zemśczenia się za wiernych nad niewiernymi. Mam armaty i woysko, a jeśli mocarze świata niepastować mię zechcą, Bog mię wspomagać będzie. — Postępek Hiszpanii, która 5 wojennych okrętów wysłała dla odzyskania 3 zabranych fregat i za nie jeszcze 60,000 piastrow zapłaciła uprzędził Deia o jego potędze aż do szaleństwa. Zgwałcił on zawarty świeżo traktat z Francją, zbraniując 80 statkom francuzkim, aczkolwiek te paszportami były opatrzone potowu korali. Z ich przybyciem do Bonny rządca zwrócił ich nazad pod pozorem, że niemiął w tej mierze zlecenia od Deia. Okręt korsykański Laconception ledwo zaczął potow korali, gdy od jedney feluki z Bonny przytżyminy z stat. Pan Okrętu mniemając, że go za Neapolitańczyka mają, oświadczył, że był Francuzem; lecz barbarzyńcy nieuważali na to, i bezbronnych ludzi zabrawszy i kapitana zraniwszy, wszystkich na spod okrętu wrzucili i do Bonny zaprowadzili. Wice konsul hiszpański Jean de Vigo dopominał się o ludzi, którzy ma z początku stawieni byli, ale wkrótce potem Dey kazał kapitana i matkow do Algieru przyprowadzić. Od tego czasu kazał Dey 3 fregaton i wielu mniejszym statkom być w gotowości do wyyscia pod żagle, pouzbrać wszystkie algierskie twierdze, wypłynąć wszystkimi szalupom armatowym, a korsarzom dzień i noc się uzbrać."

To barbarzyńskie i przeciwne traktatowi postępowanie Algieru sziagnię dla niego bardzo złe skutki.

D. 6 t. m. nastąpiło w Madrycie zaślubienie infantki Izabelli z Królewiczem Neapolitańskim.

Rzepłta bawarska ma otrzymać część kraiu monasterskiego.

P. Fox już do Kale przybył. Cesarz marokański pozwolił konsulowi amerykańskiemu 6 miesięcy czasu do wybrania się w drogę.

Król Hiszpański mianował jenerała leyntanta Dona Józefa Iturrigiraya rządca nowej Hiszpanii, a Dona Antoniego Armarae pod królem Delaplataz.

Przybył tu baron Waitz poseł Hesse-kasselski w interesach tyczących się wynadgrozdzenia Hesse-kasselu.

Król neapolitański powrócił Papićzowi Benewent i Ponte korwo.

Do Kadyxu zawiął konwoy francuzki przeznaczony na St. Domingo, w którym znajdują się 3 duńskie okręty.

GAZETY KRAKOWSKIEJ.

W NIEELIZDĘ DNIA 15 SIERPNIA 1802.

Dalszy ciąg życia Grzegorza z Sanpka.

Zapytany raz dla czego by się maiey ozdobić niż wszyscy inni biskupi ubierał: ponieważ, rzekł, chcę bydz sługą sług moich. Bardziej zaś dla tego, aby nie iego spokojności niezamieszało, i z tey przyczyny nigdy suknia iego nie stosowała się do dostoięstwa, i wolał raczey aby iego cnotom nie zaś majątkowi dziwowano się. Swoich krewnych i przyjaciół do niego się uciekających, podług każdego sprawowania się wspierał. Stoły iego były zawsze dla kraiovcow i cudzoziemcow otwarte, a iego ludzkość po Hiszpanii, Francyi, Włoszech i całej Europie uwielbiana. Był skory do bronienia i ostantiania przychodniow, wczem się bynajmniey gniewu możniejszych nielekął, i któremi raz się opiekować zaczął, na niywiększe niebezpieczeństwa za ich się catość narażał. Czego nayistotniejszem świadectwem jest wsparcie, które dał Kallimachowi, gdy go niegodziwi ludzie prześladować zaczęli. Gdy bowiem do niego, iako do iedynego łaskawey Kalimach uciekł, Grzegorz tak o iego catość był troskliwy iakby o swoię własną. Uprzedzał iego żądania i myśli, cieszył smutek, i wszelkiemi sposobami starał się sprawić mu ulgę. Spytano się raz Grzegorza, czyliby chętniey u siebie czyli też zaproszony bięsiadał, odpowiedział, że w domu o tym czafie iak i ile potrzeba, iadam. Gdy szło o obięcie miast pruskich, które mistrza Krzyżackiego odstąpiły, Grzegorz pierwszy był, który ich zajęcie doradzał. Ja bym sądził (słowa iego) raczey one zaiąć, albowiem mistrzowie krzyżaccy temiz się zayściami utrzy-

niają, któremi wzrosli. Lepiej jest dobrowolnie poddaiące się miasta sprawiedliwością utrzymać, niżeli bronią że zniszczenie kraiu podbiac. Łatwiey jest w pokoju sprawować narody, niż one wojną zdobywać. Miasta pruskie z tey iedyne przyczyny porzucaią mistrza, ażeby pod słodkiem berłem Kazimierza większemi się swobodami cieszyły; z tem wszystkiem gdyby z tey przyczyny przyszło toczyć wojnę, nieradzę ich przyjmować, gdyż one zawsze dla teyże przyczyny dla której przechodzą, mogą zawsze opuścić Króla. Gdy zaś szło o sposób toczenia wojny, a różni swoje widoki podawali Grzegorz powiedział: Jeżeli Król chce uczciwie i z chwałą toczyć wojnę, należy każdemu wrocić to co czyiego. Albowiem jeżeli się nędza, zakradnie pierwey wszyscy zgłodu pomieramy, niżeli królewską potrzebę nasycimy, a gdy my w niedostatku, on wdaleko większym zostanie. Podobają się Królowi rada Grzegorza i przeciw wszystkim na nią przysłał. W dalszym czasie gdy seym zwołał, Grzegorz nie przez ministrów ale samemu Królowi co mu się zdawało doradzał. Gdy stany doradzały Królówi, aby przyjął ofiarowaną sobie koronę czeską, Grzegorz go od tego odwiódł, ani nawet dopuścił, aby najstarszy syn Kazimierza miał zostać Królem czeskim. Albowiem zawczesna jest dziecięcą głowę koroną okrywać, a przybywszy do Czech będzie od stanow rączką za zakładnika niż za Króla miany. Jeżeli zaś przedwieczne wyroki to państwo królewskiemu synowi przeznaczyły, tedy go i w podeszłym wieku nie minie. O przenosiach znaydujących

się w piśmie S. mawiał, że one wiele uymiają wspaniałości rzeczym Bozkim, albowiem stąd większa część ludzi sądzi to bydź raczey wymysłem niż dziełami. Dla władających Rzeczpospolitą nieuchronną rzeczą sądził bydź nabożnym.

Przyjaźnie podług tego zdania najświętszemi były te, które gościnność i bieśiady skojarzyły, a najmocniejszemi, które są na podobieńsiwie obyczajów zatwierdzone.

(Resia potem.)

D O N I E S I E N I A.

Ze strony C. K. Gubernium Galicyi Zachodniej.

Najiaśniejszy Cesarz-jegomość, Pap nasz Miłosiwy najwyższym Dekretem Kancelary nadworney pod 30 Lipca b. r. liczbą 1964 jako najłaskawiey rozprządzcil raczyt: ażeby na dniu 20 tym t. m. popis konkursowy na katedry medyczno-chirurgiczne przy regulacyi tuteyszey akademii rozdać się mające, w przytomności C. K. gubernialnego kommissarza, tudzież C. K. konsyliarza gubernialnego i protomeyka Lorenca w tuteyszey Wszechnicy tak uftnie, jako też na piśmie odprawic; dla tego kandydaci, którzykolwiek z tych katedr dostąpić, i na popis przykazany podać się chcący, dnia wyżej oznaczonego o 10 godzinie z rana w akademii stanąć, i u prezesa kommissy J.W. Konsyliarza gubernialnego Leopolda Szulca należycie zgłosić się mają. — W Krakowie dnia 4 Sierpnia 1802.

Gallensfels.

Podaje się do wiadomości Publiczney, iż Kamienica narożna w mieście Lublinie, w rynku pod Nrem ó sytuowana, dawniey Wierzbiczowska zwana, a teraz niewątpliwemu dziedzicwu W. Jana Woiaakowskiego podległa, z meblami w niej znajdującemi się, za pomierną cenę jest do sprzedania; ktoby sobie życzył oney nabycia, najlepiej zainformuje się u XX. Dominikanow Lubelskich, to jest: u X. Madzyskiego, prokuratora tychże XX. Dominikanow i dowie się o osobie zupełnie do tego umocowanej; z którą o szacunek umowie się może.

W Galicyi Wschodniej w Cyrkule Myślenickim w Ofieku pod Kętami, znajduje się 58 Baranow Hiszpańskich przedniego gatunku, każdego czasu do sprzedania na miejscu: 2; 3, i 4 letnie po czter: zł: 3, różnie zaś po ryń: 10.

Ponieważ stosownie do wysokiego rozporządzenia Gubernialnego w Krol: Miastach: Radoniu, Kozienicach, i Reczywole Propinacya miejska znowu na rok ieden od 1go Listopada 1802 roku do ostatniego Pazdziernika 1803 najwięcey obfaruiącym przez publiczną licytacya w arende puszczona będzie; przeto się o tym powszechnie donosi z takowym dokladem, iż:

Po isze. Licytacya miejsko-Radomskiej Propinacyi wraz z Propinacya wsiow mieyskich: Gotębiowa, Woli Gotębiowskiej, Dzierzkowa, i Młodzianowa z należącemi do nich szynkami, tudzież Browarem i Gorzelnią na Zamtyniu w reście karczmą Praga zwana, mostowym i domem szynkowym pod Nrem: 9 w samym mieście położonym, oboma sklepami pod bramą mieyską 20 Sierpnia t. r. na tamteyszym ratuszu odprawi się, i terażnieysza summa roczna arendowna 6325 ryń: wynosząca za cenę fiskalną przyjeta zostanie.

Po 2gie. Licytacya Kozienickej Propinacyi mieyskiej nastąpi w Kozienicach 23 Sierpnia, cena zaś fiskalna wynosi rocznie 1000 ryń.

A Po 3cie. Propinacya miejska Reczywolska 27 Sierpnia za cenę fiskalną rocznie 250 ryń.; mostowe i przewożne, za cenę fiskalną rocznie 84 ryń. 49 kr., tudzież pomieszkanie w ratuszu za cenę fiskalną 57 ryń: rocznie wynosząca najwięcey obfaruiącym wypuszczone, i te wszystkie Licytacye w Kancellaryach magistratualnych miast pomienionych w dniach wyżej oznaczonych o 9 godzinie zrana odprawione, a przed licytacya ochotę dzierzawienia mającym, którzyz 10tą część wyszczególnionych cen fiskalnych na zakład zaliczyć mają, warunki dzierzawne oznaymione będą.

Z C. K. Urzędu Cyrkularnego 24. Lipca 1802.

Baron de Mandorf, starosta cyrkularny.

Cesareo Regia Universitas Studiorum Cracoviensis recepit via Excelsi Cæs: Regi i Gubernii Gallicie Occidentalis dd. 4 Augusti a. c. Nr. 15.173 intimatum Altissimum Decretum Aulicum dd. 30 Julii a. c. Nr. 1964, quo mediante dies 20 Mensis currentis pro peragendo Concuruali Examine ad obtinendas vacantes & in sequelam Altissimi Decreti Aulici dd. 24 Junii a. c. neo in C. R. Universitate Cracoviensi erigendas Cathedras Scholæ Medicine, & quidem.

- a) Cathedram Anatomiae, post ascensum moderni Ordinarii Anatomiae Professoris ad Gradum Emeriturae;
- b) Cathedram Chirurgiae Theoreticae ac Practicae latino ideomate praeliegendae cum Salario Annuo Rh. fl. 1500.
- c) Cathedram Theoriae & Praxis Artis Obstetriciae latino ideomate praeliegendae cum Salario Annuo Rh. fl. 1500.
- d) Cathedram Artis Veterinariae cum Salario Annuo Rh. fl. 1000 — praefixus est.

Omnibus igitur & singulis pro obtinendis supra mentionatis Cathedris concurrer cupientibus, ex parte C. R. Universitatis Cracov: notum praesentibus redditur & significatur, ut die praefixo, Scilicet 20ma mensis currentis hora matutina 10ma in Collegio Jagiellonico sub Nro. 300 in platea S. Annae in ordinæ subeundi examinis compareant. — Cracoviae die 12 Augusti 1802.

Czech, Universitatis secretarius.

Do obwieszczenia ztąd pod d. 4tym Sierpnia, b. r. względem popisu konkursowego który dnia 20go t. m. na katedry medyczno-chirurgiczne w tutejszey Akademii rozdać się mające odprawionym będzie, dodatkowa łączy się wiadomość; że.

- a) Publicznemu profesorowi Chyrurgii, który oraz teorią tej sztuki w łacińskim języku dawać ma, 1500 zł. ryń. rocznego solarium.
- b) Profesorowi praktyczney sztuki położniczey, który także powinien dawać teorią tej sztuki w łacińskim języku dla młodych lekarzy i chirurgów wyższych, również 1500 zł. ryń. rocznego solarium.
- c) Porządkowemu profesorowi nauki leczenia bydła, który ją po polsku dawać powinien, 1000 zł. ryń. rocznego solarium wyznaczono. — W Krakowie d. 11 Sierpnia 1802.

Baus.

Stosownie do wysokiego rozporządzenia gubernialnego pod d. 22 Czerwca t. r. liczbą 11,152 będzie w mieście Słomnikach w tym cyrkule położonym 26 Sierpnia b. r. w zwyczajnych godzinach przed i po południowych.

Imo. Propinacya tegoż miasta na czas od 1go Września t. r. do ostatniego Października 1803 upływający tudzież:

zdo. Targowe i miejscowe także od 1go Września do ostatniego Października przez licytacją w dzierżawę wypuszczone, a naypierwsze obwołaenie przeznaczą się cena fiskalna od propinacyi 350 zł. ryń. rocznie, a zatyłm za cały czas aredy 408 zł. ryń. 20 kr. od targowego zaś i miejscowego 50 zł. ryń. rocznie, więc za cały czas aredy tego dochodu 108 zł. ryń. 20 kr. wynosząca.

Ochotę dzierżawienia mający z wyłączeniem żydow do dzierżawy przypuścić się niemogących, mają z tego powodu stanąć na dniu wyżej wzmiankowanym w mieście Słomnikach, i opatrzyć się 10tą częścią powyższych cen fiskalnych iako na zakład potrzebną. W Krakowie d. 1go Sierpnia 1802.

Riedheim.

O tych miastach, w których czopowe na trzy lata podług cen fiskalnych niżej wyrażonych przez publiczną licytacją d. 30 Sierpnia b. r. w C. K. kancelaryi cyrkularney Sandomirskiej przed południem o 10tej godzinie, naywiecey ofiarującemu w dzierżawę wypuszczone zostanie.

Liczba pocztowa.

Nazwisko państw czyli miast od których Czopowe należy. — Roczny dochod.

	zł. ryń.	kr.
1. Koprzywnica	441	59.
2. Bodzęcin	450	—
3. Lagow	324	25.
4. Osiek	172	—

5. Zawichost	420	15.
6. Połaniec	170	—
7. Słupia nowa	260	—
8. Sandomierz	2100	—
9. Waśniów	85	—
10. Wąchock	656	30.

W Sandomierzu dnia 31go Lipca 1802.
Lakupich, C. K. Starojsła Cyr.

Z strony Magistratu C. K. Miasta Stołecznego Krakowa wszystkim komu o tem wiedzieć należy wiadomo się czyni, iż Antoni Kierz w dniu 2 Października roku 1801 tu w Krakowie w szpitalu u S. Łazarza na Wesoley pod Nr. 221 zmarł. — Wszystkim przeto, którzy do dziedzictwa po śmierci tegoż zostalego prawo iakowe mieć rozumieją ninieyszemi zaleca się, ażeby

DODATEK DRUGI

DO Nru. 65.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

W Krakowie dnia 15. Sierpnia 1802.

DONIESIENIA.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej oznajmiają tym Edyktem Panu Józefowi Niemojewskiemu: że adwokat Bienkiewicz zastępca małoletniego Józefa Serwallego u sądów tych — o zapłaceniu summy 270 zł. 18 gr. pol. — żalobę na niego podał, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, prosił.

Gdy zaś sądy te nie mając wiadomości gdzie on zostaje, lub czy wcale w C. K. państwach dzieciznych znajduje się, iemuż adwokata tutejszego Benedykta Holowkę, z jego szkodą i jego kosztem zastępcą postanowiły, z którym proces ten stosownie do przepisu ustawy sądowej rozpocznie się i ukończony będzie; on przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się: ażeby dnia 7 Września r. b. o godzinie 9 zrana sam stanął, albo jeżeli iakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wczesnie przestał, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego sądom tutejszym wymienił, i podług przepisu tych środków prawa używał, które do swej obrony za najsukuteczniejsze osądzi; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniehdania wyniknąć mogącą samby sobie, podług opiewu C. K. praw, przypisać był winien.

Jozef de Nikorowicz.

Chraściański.

Brzoral.

Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Krakowskich Galicyi Zachodniej.
W Krakowie dnia 19. Czerwca 1802.

Elsner.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej oznajmiają tym Edyktem Pani Helenie z Xiążąt Massalskich Potocki: że Tadeusz Czacki i Jacek Kluszewski u sądów tych — względem przecięcia sprawy przez C. K. urząd fiskalny imieniem funduszu powstęchnego Galicyi zachodniej o czynsze Duchowienstwu obojga Galicyi w summie 11950 zł. pol. 27 gr. iakoby zatrzymane na kamienicy Jordanowskiej będące wniesionej — żalobę na nią podali, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga prosiłi.

Gdy zaś sądy te nie mając wiadomości, gdzie Pani obżałowana zostaje, lub czy wcale w C. K. państwach dzieciznych znajduje się, oneyże adwokata tutejszego Józefa Lewickiego, z iey szkodą i iey kosztem zastępcą postanowiły, z którym proces ten stosownie do przepisu ustawy sądowej rozpocznie się, i ukończony będzie; ona przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się, ażeby dnia 7 Września r. b. sama stanęła, albo jeżeli iakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wczesnie przestał, albo nakoniec innego sobie patrona obrała, tego sądom tutejszym wymieniła, i podług przepisu tych środków prawa używała, które do swej obrony za najsukuteczniejsze osądzi; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniehdania wyniknąć mogącą, samaby sobie podług opiewu C. K. praw przypisać winna była.

Jozef de Nikorowicz.

J. F. Kraufs.

Chraściański.

Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Krakowskich Galicyi Zachodniej.
W Krakowie dnia 1. Czerwca 1802.

Slaupenski.

Magistrat Miasta C. K. Stołecznego Krakowa podaie do wiadomości, iż z kamienice po śmierci Filipa Waltera de Kroneg pozostałe w wydziale II. pod Nrem 85 i 86 w ulicy długiej sytuowane urzędownie do 2943 zł. ryń. 35 kr. oszacowane, gdyż drugi termin licytacji dla nieprzytomności kupców upłynął, na dzień 25 Sierpnia r. b. o godzinie 10 ranney tu na Ratuszu przez publiczną licytacją więcej waiącemu za gotowe pieniądze sprzedawane będą, a więcej daiący podług §. 436 zbioru sądowego powinien będzie długi na tych kamienicach prenotowane, jeżeliby wierzyciele ich zapłaceniu przed terminem umowionem odebrać niechcieli pró rata ofiarowanej ceny ilości na siebie wziąć.

Wszyscy zatym wierzyciele i interessowani którzyby jakowe pretensye do wyż wycenionych kamienic czyli to prawem długu, czyli też z dziedzictwa wynikające mieli, aby swoje prawa im służące pokazali, równie na naznaczonym czasie i miejscu znajdować się powinni, gdyż inaczej wyż wyznaczony termin uchybiwszy więcej żadnego prawa ani do tych kamienic, ani też do ich kupca mieć nie będą, a swoją satysfakcją lub z walurowa licytacji, lub z inzey substancyi swojego dłużnika poszukiwać powinni będą.

Dan w Krakowie dnia 21 Lipca 1802.

M. Wohlmann.

Łódziński.

Hirschberg.

Z Rady Magistratu C. K. Stołecznego Miasta Krak.
Hohn.

Wzwanie. Cesarско Krdlewskie Gubernium Galicyi zachodniej, uwiadomia Michała Stypę z Pomorzian z dystryktu Olkuskiego, z żoną, synem, i dwiema małoletniemi corkami, tudzież Dominika Mystka z Bogucina także z dystryktu Olkuskiego, kawalera, jeszcze w roku 1800 zagranicę wyszłych, a dotąd niepowracających, ani o przyczynie swego bawienia nie donoszących, ażeby w przeciągu 4 miesięcy od ogłoszenia niniejszego wezwania powrocili, lub oczekiwali postąpienia z sobą jako z emigrantami podług przepisu prawa. W Krakowie dnia 15go Czerwca 1802.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie, Galicyi zachodniej wzywają Edyktem niniejszym Pana Ignacego Kulpinśkiego, którego miejsce mieszkania, nie jest wiadome, do dziedzictwa po s. p. Janie Kulpinśkim pozostałego z tym ostrzeżeniem, że jeżeli się w przeciągu roku i niedziel sześciu nie zgłosi, częśćka dziedzictwa na niego przypadająca, tak długi pod dozorem i w administracyi C. K. sądow tutejszych zostawać będzie, aż on podług praw przepisu za zmarłego ogłoszonym zostanie. W Krakowie dnia 22. Maia 1802,

Jozef de Nikorowicz,

Chrastiański,

Brzurad,

Z Rady C. K. sądow szlacheckich Galicyi zachodniej.
Slaupenski.

Z Strony Magistratu C. K. Miasta Stołecznego Krakowa, w Galicyi zachodniej niniejszym obwieszczeniem czyni się wiadomo, iż ponieważ Piotr Pariffot do Magistratu tutejszego Krakowskiego przeciwko Pawłowi Rozmaniamu w sprawie o 30 siągów drzewa dębowego, i o kosztu prawne żatobę podał, i o pomoc sądu ile tylko sprawiedliwość w tej mierze wymagać będzie, dopraszał się.

Gdy atoli Magistrat pomieniony dla niewiadomego miejsca przemieszkiwania pozwanego, czyli zgoła tegoż w C. K. dziedzicznych krajach niebytności, tużay znajdującego się patrona Pana Józefa Niemetra z tego szkoda i nakładem za obroniciela ustanowił, z którym też spor niniejszy (stosownie do przepisany na C. K. dziedziczne kraie sądowey ustawy) rozpocznie się, i ukonczonym zostanie. Przeto tenże tym celem niniejszemi nawiadomina się, ażeby w dniu 24 Września r. b. o godzinie 10 ranney tu w sądzie albo sam osobście, stawił się, albo przeznaczonemu sobie obronicielowi jeżeli także mieć może do poparcia prawa swego służące, dokumenta wezwanie przestał, albo wręcić innego sobie pełnomocnika iakiegokolwiek bądź ustanowił, i sądowi tutejszemu oznajmił, takowych używając (względnie na przepisany porządek) prawnych środków, któreby mu się do tego w tej mierze obrony najwięcej skutecznymi bydy zdawały, albowiem w przeciwnym ra-

wany będzie. — Wszyscy zatem Wierzyciele i interesowani, którzy jakowe prawo lub protensye pod jakimkolwiek pozorem, lub iakakolwiek drogę przeciwko majątkowi rzeczonemu mieć rozumieją, niniejszemi przypozywają się, ażeby w dniu i miejscu wyżej wyrażonym stawiając swoje prawa okazali, gdyż inaczej tego dnia stuwającym i swoje prawa dowodzący, podziałnie zadosyć uczyniono będzie, niestawiający zaś z reszty pozostałego majątku, swoich nalożytości poszukiwać będą powinni

W Krakowie dnia 15 Lipca 1802 roku.

W Niebytności Jaśnie Wielmożnego Prezesa:

Wohlmann.

T. Krzyżanowski.

Hirschberg.

Z Rady Magistratu C. K. Miasta Stołecznego Krakowa.
Hohn.

C. K. Sady szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniej oznaymiają tym Edyktem Pani Helenie z Xiążąt Massalskich Potocki: że Tadeusz Czałki i Jacek Kluszewski u Sądów tych, względem przeięcia sprawy przez C. K. Urząd Fiskałny imieniem Akadmił Krakowskiej o sumę 500 zł pol z prowizją i kosztem prawnym na kamienicy Jordanowskiej będącej wniesionej, żatobę na nią podali i o pomoc Sądu ile sprawiedliwość wymaga prosili

Gdy zaś Sady te, nie mając wiadomości gdzie Pani obżatowana zostie, lub czy wcale w C. K. Państwach dziedzicznych znajduje się, oneż adwokata tutejszego Jozefa Lewickiego, z iey szkoda i iey kosztem zastępcą postanowiły z którym process ten stosownie do przepisu ustawy sądowej rozpocznie się i ukończony będzie; ona przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się: ażeby dnia 7 Września r. b sama stanęła, albo jeżeli iakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestala, albo nakoniec innego sobie patrona obrata, tego sądom tutejszym wymieniła, i podług przepisu tych środków prawa używała, które do swey obrony za najskuteczniejsze osądzi; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknącą mogącą samaby sobie, podług opiewu C. K. Praw przypisać winna była.

Jozef de Nikorowicz.

Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Galicyi Zachodniej.
W Krakowie dnia 1. Czerwca 1802.

Slaupenski.

Z Strony Magistratu Miasta C. K. Lublina oznaymia się tym Edyktem Maryannie z Sielnickich Stanisława Zakrzewskiego matronce, tudzież Janowi Sielnickiemu, ale niewiadomości o ich mieszkaniu, że żydzi Jakob i No Szlomowicze obywatele Lubelscy czyniący powodowie u sądu tego względem oszacowania Kamienicy Sielnickich zwaney na zaspokoienie summy 50 ezer. zł. e. s. o. żatobę na nich podali, i o pomoc Sądu, ile sprawiedliwość wymaga dopraszali się.

Gdy zaś Magistrat nie mając wiadomości gdzie oni zostają lub czy wcale w C. K. krajach dziedzicznych znajduje się, im patrona tutejszego P. Jędrzeja Kowyrskiego z ich szkoda i ich kosztem zastępcą postanowił, z którym process ten podług ordynacyi sądowej rozpocznie się, i ukończony zostanie; oni przeto Edyktem niniejszym tym końcem upominają się ażeby w czasie przywoitem to jest: na dzień 2 Września 1802 sami się stawili, albo jeżeli iakie mają prawa swego dowody, to zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestali, albo nakoniec innego patrona obrali, tego tutejszemu Magistratowi wymienili, i podług przepisu tych środków prawa używali, które do obrony swey sprawy za najskuteczniejsze osądzą; gdyż inaczej wszelką niedogodność z zaniedbania wynikającą podług opiewu C. K. Praw samaby sobie przypisać byli winni. — Dan w Lublinie d. 28. Maja 1802.

Engbricht.

Stefanowski.

Fr. Krepski

Z Rady Magistratu Miasta C. K. Lublina.
Kucharski, Exp.